

[Lembourn.]

til at klare den fremtidige filmproduktion. Vi ved faktisk ikke, hvor mange danske film der vil blive produceret under den nye lov. Der er meget modstridende synspunkter i denne sag, både blandt filmproducenter og blandt filminstruktører, altså inden for branchen som sådan, og jeg har en fornemmelse af, at vi ikke under udvalgsarbejdet i tilstrækkelig grad har fået klaret op, hvad virkningen af et eventuelt køb af ASA bliver. I øvrigt er det jo en sag, som skal afgøres i finansudvalget. Det, vi frygter, er, at der bliver uudnyttet kapacitet i de private studier, og at de derved får så dårlig en økonomi, at de ikke kan klare sig. Så ender vi med at have en slags statsmonopoliseret produktion, og det er ikke lige vores smag. Uanset hvad der nu måtte ske, er vi imidlertid tilfredse med, at ministeren meget tydeligt i betænkningen udtaler, at såfremt instituttet overtager ASA-studierne, vil der ikke blive drevet nogen form for illoyal konkurrence, og det må vi så håbe på. Vi mener, at denne sag burde have været undersøgt nærmere, inden man fik bestemmelsen ind i filmloven, og på grund af frygten for de ting, jeg her har nævnt, kan vi altså ikke medvirke.

Men bortset herfra mener vi, at denne lovgivning er god. Vi er enige i dens principper, den er i overensstemmelse med den kunstpolitiske holdning, det konservative folkeparti indtager, og ministeren har været særdeles åben over for vore synspunkter.

Jeg skal så blot til sidst sige, at jeg synes, ministeren fra talerstolen i dag skulle give filmproducenterne et tilsagn om, at hvis det viser sig, at den støtteordning, vi her gennemfører, virkelig rammer dansk filmproduktion sådan, at den ikke kan overleve, er ministeren villig til at gennemføre en hurtig revision af den del af loven. Vi kan altså stemme for lovforslaget ved tredje behandling, men vi kan ikke stemme for ændringsforslag nr. 3, som jeg har talt om her.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg vil også gerne begynde med at sige tak for et positivt udvalgsarbejde, hvor der fra alle sider har været god vilje til at nå et fælles resultat omkring filmloven. Bortset fra det ene punkt, hvor der i dag er uenighed tilbage, føler også jeg, at ministeren har vist nogen

imødekommenhed over for udvalgets synspunkter, og så meget mere beklager jeg, at denne imødekommenhed ikke slog til over for spørgsmålet om det kommende filminstituts virksomhed på filmateljorområdet, men det er et spørgsmål, jeg skal vende tilbage til. Jeg tror nok, at det fornuftigste resultat, vi er nået frem til, er indsættelsen af en revisionsparagraf i loven. Som det allerede er fremhævet her i dag, og som det fremgår af betænkningen, har vi alle i udvalget haft en fornemmelse af, at det kan blive påkrævet også tidligere end i folketingsåret 1976-77 at tage enkeltproblemer i loven frem til ny behandling. Det gælder især bortfaldet af den automatiske billetafgiftsrefusion til de danske filmproducenter. Vi må i mit parti beklage, at det ikke har været muligt at henvise til anden udvej end den af ministeren foreslåede, den forhøjede filmleje, som jeg ikke tror de danske producenter af de kunstnerisk eksperimentelle film får megen glæde af. Men vi deler i venstre opfattelsen af, at vi ikke nu, hvor staten i løbet af få år overtager alle udgifter til filmstøtten, kan have en automatisk ordning, der også giver støtte til film helt uden kvalitet. Når ministeren nu har lovet at følge udviklingen på dette område, vil jeg gerne henstille, at han ind i sine overvejelser tager det spørgsmål, om ikke filmcensuren aldersgrænser var anvendelige som støttekriterium i det tilfælde, at ministeren blev nødt til inden den forudsete revision at tage hele dette spørgsmål op til en nyvurdering.

Vi vil opmærksomt følge administrationen af støttebidragene, således den udvej nr. 2, der foruden filmlejen er farbar for de danske producenter, nemlig en bred fortolkning af begrebet „kunstnerisk værdifulde film“, bliver brugt, sådan at også den gode folkelige film får støttemuligheder.

Jeg skal ikke gå meget ind på de enkelte ændringsforslag, som på flere punkter imødekommer ønsker, vi havde ved første behandling. Det gælder således bl. a. spørgsmålet om opkrævningen af billetafgiften, betænkningens uddybende bemærkninger om filminstituttets virksomhed som importør af film, begrænsningerne i beskikkelsesperioderne, åbenheden i instituttets virksomhed og åremålsansættelsen på to af filmverdenens vigtigste poster. Det er ændringsfor-